

Denge Ve Dengesizlik Süreçleri 7

– Bayram KAYA · 30 Eylül 2017

Fakat siz, ışık derken; belki de göze göre aydınlanma olan bir durumla ışıktaki sınırlı bağıntıyı kast ediyor olabilirsiniz. Karanlıkta korkmanıza göre karanlık ve korkma hissini ışık durumu içinde sınırlı sonlu etmekle ışığın saniyedeki 300 milyon metre hızla devinme kullanımına kapalsınızdır. Korkunuz karşısında ışığın hızı ondüleli (ya da kırpışan rıpıl veya dalgalanma) olması; sizin için hiç bir önem arz etmez. Yine ışığın birçok özelliikle olması, sizi hiç ilgilendirmiyor demektir.

Işığın aydınlık vermesi gibi belli bir skaler büyüklüğün özümleme süreçli enerji düzeni içinde olmanız nedenle; ışık içinde olup ta sizin kapalı olduğunuz diğer birçok özellikler; süreklilik içinde olan hayatın ve varoluşun; çok umurundadır. Bu nedenle varoluş, sizin keyfinizin üzerinde olmakla; sizin kendinize eşrefi mahlûkum demenizle bağıntılı değildir.

Siz, sizin dışınızda sürekli olanlara; duygu, adalet gibi kavramlarla bakamazsınız. Hangi enerji düzlemi içinde patlayan, çatlayan, büzülen, genişişle rahatlatan; ısınıp soğuyan; frekansın frekansla senkronu gibi nasıl bir adaptasyonla olduğunuz gerçeği, süreklilik için önemli ve kaale alınır. Bu kabil zorunlu oluklar karşısında hiçsiniz. Siz gerçeğin dışında duygu ve anlayışlarla olduğunuz da gerçeklik sizi kaale almaz. Siz karşılığın olduğunuz skaler büyüklüğün kararlı olan enerji düzeyini korumakla hem halsiniz.

Enerji düzenlenin süreçlerinin, birçok biçimde; birçok parçalı olaylar üzerinde ve birçok düzenlenin süreçli enerji düzeyi olmakla; enerjinin akışı vardır. Sizin de enerji düzenlenin süreçlerine zaman mekân, devinim gibi avatar kalıplarınızı oluşmanız vardır. Türünüzle hayatınız vardır. Tür (kollektif) dışında hayatınız, olası değildir. Öyle olmasaydı sitokrom C geliştiremeyen o canlı ile tür hayatı son bulurdu. Sitokrom C geliştiremeyen birey ölürken; sitokrom C geliştiren birey bu özelliğini döle aktarmasıyla türün yaşamı sürer.

Yeni özellikli özümleme süreçlerinin yeni senteziyle hayat, işlerlik bulur. Demir kalsiyum. Potasyum, sodyum vs. düzeyde enerji durumlu; enerji düzelenimle ve enerji harcaması yapamayan süreç de bu enerji düzenleri içermeli sentezi var oluşları içinde alan bağıntı bir girişme ortaya koyacaklardı.

Hayatın, bileşiklerin, sentezin zorunlu bir enerji düzelenimle olan enerji harcama ve enerji akıtmalı kesikli sürekli olay ve süreçlerin inşaca süreklilik devinimiydi. Eş deyişle demirin enerji düzenlenişi her tür enerjiyi üzerinde akıtmağa olanak tanımamakla bir sınırlı oluştu. Demirin kullandığı enerji düzeni her demir süreçlerine yetmez olacakla demirin kendi var oluşu kendisini sınırlayacaktı. Demirin enerji düzenlenin düzlemi de belli enerji düzeyli akışa izin verip, belli tür enerji akışlarının demir üzerinde dönüşmelerine kapalı olmasıyla, demir de belli bir özümleme sürecidir.

Demir ve oksijen sentezi birleşme ayrılma oluşla, hemoglobın yapılar olup; alyuvarlarda oksijen düzeyini transfer etmekle yeni özellikli yeni enerjili düzlemi, oluşmaktadır. Aslında elektronik te budur, canlı cansız hiç bir süreç te bu durumdan muaf olamaz. İyi de demirin kullanmadığı; demirin üzerinde akıtamadığı çok daha fazla enerji dışarda durup duran bir akış içinde devinim olmasıyla çevrenin baskı ve basıncını da oluşmakla ortamı (demiri, bendini) zorluyor; ortamla zorlanıyordu.

İşte Alüminyum gibi bir enerji düzeyi demirin akıtamadığı enerjii akıtmakla yeni bir var oluşun olay ufkunu ortaya çıkarıyordu. İşte elma da, armut ta, tavuk ta, ot ta, koyun da, insan da mikrop ta farklı düzeyli enerji düzenleşiimiyle kendi varyasyonlarını da oluşmakla akışın farklı düzeyli enerji akışlarını üzerinde akıtan özümleme süreçleriydi. Bu durum-süreç genelin özelleşmesiydi (parçalı olmasıydı). Parçalı ıra, genel de olmakla; parçanın genel özellikle olmasıydı. Karbonun demir olukla sağlayamadığı enerji akışını, karbonlu demir olan pik demir tarzlı düzenlenin içinde akıtma müşterekliği (kolektif ya da ortaklık) olukla ortaya çıkar.

Özümleme süreçli ortak var olurlu atomdan, demirden, molekülünden, taştan, bitkiden, insandan, yağmurdan buluttan vs. içinde gerçekleşen tüm durumlar, varlığın her aşamasını (başlangıç koşulu olan geri bağlanım oluşu) içeren bir durumdur.

Düzenlilik (ya da düzenli oluş), en az enerji tüketimi içinde özümleme süreçli var oluşların sonunda boşalan enerji ile milyarlarca çeşit var oluşlar içinde enerjisi atığı şeklinde boşaltımla israfa dönüşür. Enerji dönüşümüyle; israf arasındaki gerçekleşen olay ve hayatın akışı olan dönüşüm kurallı süreçler içindeki israf; israfa değerdı. İsrarf; entropi oluşa göre var oluştu. Eş deyişle olay, olgu ve hayat gibi parçalı süreçlerle israfı ve entropiyi ortaya koymasaydı, süreç entropi olmaya değmezdi.

Şunu da söyleyip bu bahsi burada kapatayım. Siz neden yazarsınız? Yanıtınız içinde verilen karşılıklar içinde âşık olduğunuz için de yazdığınızı söylemenizin hiçbir sakıncası yok. Ne âşık olmak için yazılırdı. ne de yazıldı diye âşık olunur. Elbette âşık olan da yazacaktır. Yazma iletişimidir. Siz bu düzlemle aşkı iletişimsiniz vs. Ama temel neden aşk değildir.

Genel olana göre aşk gibi özel durumlar, arazlardır. Tali ya da vesile nedenlerdir. Oysa aşk olmasa da yazmak zorundasınız. İnsanlar âşık olduğu için yazmak için yazıyı bulmadılar. Yazıyı bulmuşlarken yazı ile aşklarını da yazmışlardı. Yazı ve süreçleri; toplumsa bilgiyi kodlama, depolama, aktarma kalıtımının taşıyıcıları içinde olan sosyo toplumsa kalıtımının, nükleotidleridir.

Yazı sosyo toplumsa kalıtım olan sürecin de materyalidir. Toplumun diğer kalıtım taşıyıcıları yazı kadar olmasalar da kalıtımın günlük işleyiş içinde kalıtımın söz ve gözlem olukla yansıma etki olması da pek gerçektir.

Demek ki kalıtımın, kalıtım olması için baştan beri ve süren durumla akışlar yapması içinde her yerde illa

da bir DNA aramayın. İşin özü kodlana bilirliktir. Başlangıçta kodlana bilirle neyi ortamda bulup ta neyi en az enerji sarfıyla kompleks (entegre) olacak bir süreç edebiliyorsanız, onu kullanacaksınız.

Bu söylem şu demek te değildi. Her durumla, başka DNA şartları olası olabiliyor diye de biz de DNA yeteneğinden, vaz geçmeyecektik. DNA kutsamalarıyla bilmenin, bilimin ve bilginin önünü tıkaçlar olmayacaktık. Şöyle söylersem belki daha anlaşılır olurum. DNA kutsamasıyla da bir yerlere varılıyor ise elbette vardığın yeri vardığın araçlarla anacak ve vardığın araçlarla söyleyeceksin. Ama yarın da sanki o DNA üzerindeki, o kutsama yokmuş gibi kendini sürecin akış bağıntısına vereceksin. Ve süreci kutsanmasıyla değil, kendi bağıntılarıyla anlam ilişkilerine ve düşünceye çevireceksin.

Aksi halde DNA kutsamasıyla vardığınız yer sizi kendi kendisinin kutsanması olan düşünceler çıvılaması içine sokar. Her öğrenme ve her vargı, yeni bir düşünme ve anlama mantık silsilesi olacağından; süreci DNA ile değil de o vardığınız kutsamayla düşünürsünüz. Kutsama olan düşünme de kendi yansımanın, yansımalarını verir. Yansımanın yansıması olan kutsama da hiçbir zaman DNA'yı ele veren gerçek bir bağıntı olmamakla, sizi süreçte koparacaktır.

Böylece bu kopmayla sürece yabancılaşırsınız. Şu şey nedendir? Dendiğinde siz; elinizde kalan şeye de "Şu şey El'dendir" diyeceksiniz. Ya da o şeyin kutsanmasında ortaya çıkan zorunlu sonucuyla o şeyin bilgi olması yaklaşımı içinde sizin tutumunuz o şeye de "Şu da Allah'tandır" demek olacaktır. Veya "hayır sadece o şey değil, her şey El'dendir" diyeceksiniz. Belki de El yerine; "sadece o değil"; "her şey Allah'tandı" der, olacaktınız.

Bu söylem ve düşünceler ne bilgidir. Ne bir şeye başlangıç olmaya referanstır. Ne de neden? Sorusuna karşın suyun hidrojen, oksijen bağıntısına bir ilişkindik devinmesi olacaktır. Bu ilişkindik bağıntısını ortaya koyamadan da; sınırlı tesadüflerin dışında bu alanda hiçbir devinme bilme, bulma bilimsel akıl yürütme başlatamazsınız. Başlattığınızda da o kutsamasını yaptığınız vargının bağıntısını bulamazsınız.

İnsan kendisini eşrefi mahlûk olmakla kutsar. Eşrefi adalet olukla söyler. Eşref ligini olaylara referans olukla söyler. Kendisine eşref diyeni de adaletle tanımlar. Böylesi bir adalet ve eşref kutsaması içinde insanın neden koyun gibi eşref olmayana bir muhtaç lığı olduğunu izah edemez. Aslanla aynı koyunu yemekle eşref olma aslandan insana mı geçmişti? Koyunun insan tarafından da aslan tarafından da yenmesi olan adalet, koyuna göre adaletsizlik olmakla ins adaletli dediği adaleti de El ile izah edemez.

Hayat ya da enerji inorganik süreçler gibi organik süreçler üzerinde de akmaya başlamıştı. Siz de bu organik süreçler içinde tuzaklanmakla gizlenen enerjiyi açığa çıkararak; açığa çıkan enerjiyi aynı yolla kendi üzerinizde depolayan enerji düzenlenişi içinde olmanın özümleme süreçleriydiniz. Bunu yenme olukla izah eden sizsiniz. Oysa hidrojen ve oksijen kendi üzerlerinde tuzaklanan enerjiyi; su gibi sentez durumlu yeni enerji düzeyi içinde, yeniden depolarlar. Bu olaya birbirini "yeme" olukla, bakmazlar.

Özümleme süreçleri içinde enerjiyi bin bir kılığa dön derip entropi etmeden önce (yok etmeden önce) başka bağıntılar girişmesi koyun insan salatalık olukla evrene salıyordunuz. Özümleme süreciyle açığa çıkardığınız kontrollü enerji görme, duyma, tat alma, acı duyma, düşünce üretme, devinme olukla söz gelimi ağaca çıkma, kayak kayma hazlarına dönüşmekle her bir özümleme süreciyle yapacağınız tüm özümleme süreçleri boyunca; bunlar size, siz de yaşamış olma mana algısına dönüşüyordu.

Dikkat edin özümleme süreci yaşamışlıkların tümü; enerji elde etmekle genel süreci akışlı etmektir. Hapşırmanız da dâhil bunlar, türlü türlü enerji sarfı devinmeleridirler. Bir enerji sarfı ve enerji akışı olan kaşınma, düşünme, duyma, ekşime, kızgınlık vs. gibi enerji boşalmalı yüzlerce devinmeleriniz içindeki artarda durumla olaylar, olgular oluşmaktadır. Bunca olay ve olgu belirmeli tekrarlar biriken süreçler sizinle geçmekle yaşanan zaman algılarınızı oluşuyordular. Sizi aslan değilse çürükçül yiyordu.

Size de süreç; bunları yaşamış olmanızla yaşamdan tat almış olmanızla birlikte size yansiyordu. Kısaca "her şey ondandır demek " sadece bir inançtır. İnanç ta yanılmadır, o kadar. İnanmakla hiçbir başlanış referansı elinizde kalmaz. Elinizde olan inanç ta size bilim, buluş yaptırmak yerine her şeye âmin dedirtir.

Böylesi bir başlangıç referansı ile üretmeyen, buluş yapamayan kişiler olukla sömürü ve cehalet tuzağına düşersiniz. Her şey Allah'tan deme postulatının ikinci adımı "Allah'ın işine karışyorsun melun" demek olacaktır. Üçüncü, beşinci ve onuncusuna da konumuz bu olmadığı için girmiyorum.

Şimdi siz hem her şey Allah'tan diyeceksiniz; hem de su 2 hidrojen bir oksijendir dediğinde o da Allahtan diyeceksiniz! "Her şey Allah'tan" demekle zaten her şeyi biliyor olmakla; bilme işini bitmişsinizdir! Artık sizin için bilememe diye bir şey yoktur! Şu şey neden? "Onu bilmeyecek ne var: O şey Allahtan? Pekiyi o neden? "O da Allahtan". "Pekiyi o niye öyle? Hikmetinden sual olmaz.

Artık her şey; bilgi, öğrenme, merak etme, sorgulama, sorumlu olma vesaire her şey biter. Cinayeti bile siz işlememişsinizdir. "O da Allah'tandır" Bu tarz bilme ile bilgiye yönelmeniz bağlamında tam bir sükûnet hâsıl olur. Kısa yoldan bilmemenin verdiği enerji sarfı olan tedirginlikten; enerji sarfı olmayan sükûnetle istikrarlı olunan kararlı olma durumuna geçmişsiniz demektir.

Siz sanmayın ki su 2 hacim hidrojen bir hacim oksijendir dediğinizde bunu merak edip araştırarak. "O da Allah'tandır" demekle bilmeye konu olmayacaktır. Mümin her şeyi Allah ile bilir. Daha üstelerseniz "Allah'ın işine karışmakla"; "müminler ile müminlerin bilmeleri olan inanç ve imanları arasına Allah yerine nifak sokan münafık iblis", olursunuz. Mümine göre zaten o da Allah'ın işi olmakla yeni bir bilgi yeni de olmayacak, yeni bir bilgide olmayacaktır. Girilen kulvar içinde kulvar değil, çıkarımlar yanışı.

Oysa insanın toplum içinde olup bitenleri, inşaca bilişim olukla geleceğe aktarma hedefini kendisine temel tutum yapan hareketleri, nerden geliyordu? Toplum bir sistemdi. Sistem; çevrimler bilinci ve çevrimler belleği olukla, her gün tekrarlarından oluşan depo aktarımlı hafızaydı. Kişi unuttur. Kişi ölür.

Ama toplum unutmaz. Toplum; kişinin ve kişilerin dışında, insan türüyle süreklidir.

Eğer devleti yöneten onlarca kez "ben aldatıldım diyorsa" ben bir şey demiyorum. Beynim yanıyor. Bu söylemler ancak doğruluğu, backgroundu ve bilinci olmamakla beyin yakar. Devlet (toplum) kişinin bilmesi değildir. Toplum, sizin yöneticiniz her şeyi bildiği için de üretiyor değildir. Bilmemek hem en az dış dünya ilkesiyle yalıtıma olan enerji düzeninin içine dıştan kaos ithal etmemesiyle sınırlı oldu. Hem ömrünüzle olanaklı değildir. Ali'nin bilmediğini Veli ve diğerleri bilir yapar.

Bu nedenle Ali ve Velilerden oluşan kolektif yanılmaz kolay kolay aldatılmaz. Üretim sizin yöneticiniz yokken de vardı. Bilgi sizin yöneticinizden önce de vardı. Sonra da var olacak. Toplum kişilere ve kişilerin bilgi bilinci ile yanılmasına endeksli değildir. Üretim hareketi yöneticinin bilip bilmemesine göre endeksli değil toplumun bilincine göre endekslidir.

Bir yönetici "beni aldatılar" derse; aldanan yönetici değil toplumdur. Demek ki toplum aldanmayacak kadar hafızasını ve kalıtım materyalini oluşturamamıştır. Yönetici kendi bilinciyle değil bir toplumsal çevrimin hazır edilmiş koordinasyonlu işleyişine nezaret edile yöneticidir. Bu nedenle yöneticinin aldanma ve cahil olma mazereti olmaz. Danışmanları hükümeti, meclisi, kamuoyu kesimleri bilecektir.

Çevrim zaten depo ve kalıtımsal miras bilgidir. Toplumun işleyiş yasağıdır. Neyi, nasıl ve neye göre; kimler tarafından ne şekilde vs. işleyişe olmakla belirlenmiş olması sizin ya da yöneticilerinizin aldanmamasıdır. Çünkü toplum zekâsı kişi zekâsı olmayıp kolektif zekâdır vs. Böylesi bir söylem aslında şecaat arz ederken sirkatin söylemektir (masumluluğu söylerken suçunu itiraf etmektir).

Bu nedenle sizi yönetenler, elektroniğin e'sini de bilmese de, elektroniği duymasa da, elektronikten; mühendislikten, tıptan vs. anlamasa da toplumun kalıtım materyali içinde ki elektronik gen mühendisi ile toplum bilgisayar; akıllı telefonu üretir. Yönetici çıkıp ta ben elektronik bilmiyorum. Bu nedenle android telefon yapmamakla aldatıldım, üretiyorum, beni kandırıyorsunuz niye demez acaba?

Toplum, kişinin belleği değildir. Kişinin yeteneği değildir. Kolektif bellek ve kolektif yetenektir. Eğer toplum unutsaydı, yarın üretmezdi. Üreteceğini bilmezdi. Bu nedenle unutmayan çekirdek asitleri değildi, sistemdi.

Neden merak sarıp; merakınızı biriktirip kişilere anlatırsınız? Kısaca siz enerji yükü stresle enerji dolup boşalması olukla; DNA ile vardığınız varlığı nedeniyle toplum içinde toplumun üretim hareketinin kalıtım materyali olduğunuzun farkında bile değilsinizdir. Bunu ortaya koyan şartlar geçmişte atmosfer filtresi olmakla günümüzde de toplumsal frekanslı enerji düzeniyle bir korunum yasası gereği içinde siz korunum yasasına bu şekilde bir bağ etkiyle katılım veren toplumsal nükleotitlerdiniz.